

indenfor en nærmere Fremtid. Der foreligger allerede for Ministeriet forskellige Henvendelser derom, saaledes er der for nylig overgivet mig en Henvendelse fra Købstadlærerforeningen. Det er mig endvidere bekendt, at Danmarks Lærerforening for Tiden har optaget hele denne Sag, indsamlet statistiske Oplysninger og arbejder paa et Forslag, og det er mig meddelt, at en Henvendelse herom vil kunne naa, til Ministeriet i Løbet af en Maanedstid, tror jeg, det er. Naar vi have faaet dette Forslag og det Materiale, som her bliver samlet, vil Spørgsmaalet blive Genstand for Ministeriets Undersøgelse og Overvejelse, og et Forslag, der altsaa særligt tager Sigte paa en noget forhøjet Begyndelsesløn, vil da ventelig kunne blive fremsat.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Opnaaelse af Anciennetet ogsaa for privat Lærervirksomhed, vil det naturligvis altid vise sig at frembyde overmaade store Vanskeligheder at forlade det Princip, der jo i alt væsentligt er gældende i Skoleloven, og som ogsaa gælder for alle andre Etater, nemlig det Princip, at det er den faste Ansættelse i Statens Tjeneste, der giver Anciennetet og dermed Adgang til Statens Lønningstillæg. Men det maa indrømmes, at de reelle Forhold ere noget anderledes for Lærervirksomhedens Vedkommende end for andre Stillinger. Det er sikkert, som det ærede Medlem for Kellerup (Jensen-Knudstrup) udtalte, at det kan være heldigt og befrugtende for Folkeskolen, at en Del af dens Lærere kan begynde deres Virksomhed med at arbejde i andre Skolers Tjeneste og her hente Erfaring. Og paa dette Punkt har ganske sikkert Skoleloven af 1899 ved sine faste Tilskud fra Statskassen bevirket et paa en vis Maade ret uheldigt Forhold, idet denne Bestemmelse vel nok i en noget for stærk Grad opfordrer de unge Lærere til at sætte som et overvejende Hensyn snarest muligt at opnaa Ansættelse i Statsskolens Tjeneste. Den Virksomhed, som de til en Begyndelse kunne paatage sig — og som de i tidligere Tid hyppigt paatog sig nogle Aar eller i en Aarrække — ved de forskellige private Skoler, søge de nu at afkorte saa meget som muligt for snarest at kunne slippe ind i den faste Virksomhed med den dermed forbundne Anciennetet og Berettigelse til Lønningstillæg af Statskassen. Dette kan medføre og har medført nogen Vanskelighed for de forskellige private Skoler, der benytte de unge Lærere, idet

de for hyppigt maa skifte Lærere; og det kan sandelig ogsaa medføre nogen Vanskelighed, og en ikke saa ringe, for Folkeskolen, idet det sikkert har været til Gavn for denne at faa i sin Tjeneste Lærere, der forud have virket i forskellige private Skoler, for saa vidt da disse have været af en saadan Beskaffenhed, at Lærervirksomhed ved disse har været en god Forskole for den senere Virksomhed i den offentlige Skole. Men det er jo sikkert her overordentlig vanskeligt at sige, hvor man skal begynde, og hvor man skal slutte, naar der først bliver Tale om Anciennetet for nogen af den Art Virksomhed. Jeg omtalte i Fjor et Par Arter af Lærervirksomhed, som det vilde være meget naturligt, finder jeg, at knytte Anciennetsret og dermed ved paafølgende fast Ansættelse Opnaaelse af Statstilskud til, og det er Lærervirksomheden ved de statsanerkendte Opdragelsesanstalter og Børnehjem samt Lærervirksomheder ved de anerkendte Seminariers Øvelsesskoler. Men jeg er ingenlunde i Tvivl om, at et Lovforslag, der gav Anciennetet for disse to Arter af Lærervirksomhed, langt fra vilde opfylde de Ønsker, der omkring i Landet næres af de yngre Lærere, men kalde mange andre Ønsker frem. Navnlig foreligger der jo Andragende — og der har flere Gange foreligget Andragender — fra Lærere ved statsanerkendte Realskoler om Opnaaelse af Anciennetet. Jeg tror nu i øvrigt, at en saadan Anciennetet for Realskolelærere vilde være noget af et tveægget Sværd for disse Lærere. Thi Lærerne ved Realskoler ville jo i de allerfleste Tilfælde være henviste til at søge og henviste til at faa Plads som Lærere ved Købstadkommunalskoler, men der er vistnok mange Steder, navnlig da i de mindre og smaa Købstæder, hvor det sikkert vilde virke afskrækkende, at en saadan Ansøger altsaa straks skulde have en højere Løn end en af hans Medansøgere — som bekendt skulde Købstadkommunerne jo selv afholde de to første Lønningstillæg. Men altsaa, ogsaa dette Spørgsmaal er Genstand for Regeringens Overvejelser, og jeg erkender overfor de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Kellerup,

*Rettelser.*

Sp. 1873, L. 6 f. n.: „ikke“ udgaar.